

Zaključni računi

Zveza sindikatov Slovenije posveča že vrsto let posebno pozornost obravnavi zaključnih računov, in sicer z namenom, da bi delavci obravnavali rezultate gospodarjenja, ki so jih dosegli v preteklem letu še pred sprejemom zaključnega računa. Celovito in objektivno naj bi tako predstavili ter obravnavali vse pomembnejše dejavnike, ki so med letom vplivali na poslovanje ozda.

Glede na zaostrovanje pogojev gospodarjenja pa je še posebej pomembno, da dobijo delavci vpogled v rezultate gospodarjenja, še zlasti pa v številne vzroke in posledice, ki vplivajo na te rezultate. Le tako bodo lahko sprejeli ustrezne ukrepe za odpravljanje negativnih gibanj.

Sindikalni svet v občini Center vsa leta skrbno spremlja te obravnave in spodbuja sindikalne organizacije k doslednemu izvajanju takšne politike.

Letos so pripravili opomnik za izvajanje vseh aktivnosti pred sprejemanjem zaključnih računov. V njem so vse izvršilne odbore opozorili na

najpomembnejše dokumente, ki jih morajo v ozdih pripraviti za to obravnavo. Opomnik je zelo vsebinski in obširen. Vsebuje vse tiste kazalce, ki bodo delavcu dali pravo sliko dejanskega položaja delovne organizacije.

Pripravili so tudi posvete s predsedniki izvršilnih odborov. Na posvetih obravnavajo priprave na obravnavo rezultatov gospodarjenja v letu 1984, uresničevanje samoupravnih sporazumov dejavnosti, novele zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka, priprave na volitve 1986, uresničevanje socialne politike ter priprave na 11. kongres

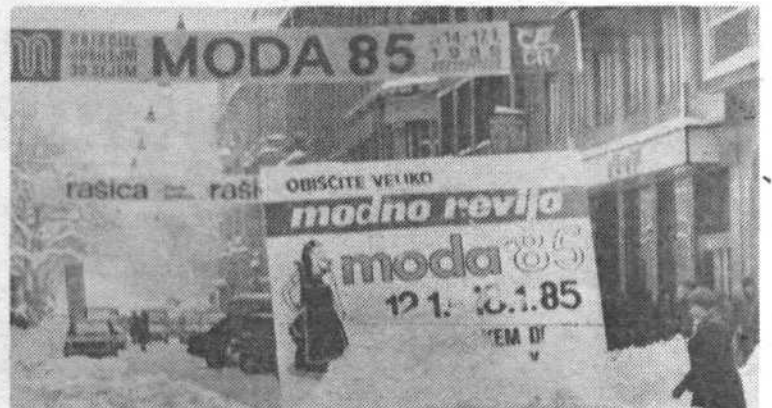
Zveze sindikatov Slovenije.

Med izredno pomembnimi nalogami je planiranje razvoja ozda.

Za spremljanje obravnave o zaključnem računu so v občini sestavili tudi družbenopolitični aktiv, ki ga sestavljajo predstavniki občinskega sveta ZS, občinske konference SZDL, občinske konference ZSMS, izvršnega sveta občinske skupščine ter skupščine občine Ljubljana Center.

Da pa bi vse te obravnave potekale tako, kot je potrebno, je predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov pozvalo vse OO ZS, naj v celoti zagotovijo izvajanje vseh postopkov pri obravnavi rezultatov poslovanja za leto 1984, prav tako pa tudi, da zavrnejo potrditev zaključnega računa v vseh tistih primerih, ko bodo ocenile, da so se lotili priprave poročila neodgovorno, nesistematično in necelovito, tako da delavci niso dobili popolnega vpogleda v pogoje gospodarjenja v preteklem obdobju, kot tudi ne v vzroke, ki so povzročili motnje v poslovanju

JURIJ POPOV

Dve podobi zimske Ljubljane: prva slika je bila posneta sredi januarja, druga pa komaj 14 dni kasneje

ZIMSKA SLUŽBA IN NJEN SPOPAD S SNEGOM

Center je trd oreh

Letošnja zima nam jo je že doslej precej zagodla: najprej s sibirskim mrazom, nato s pomladansko otoplitvijo. Po besedah pomočnika direktorja Komunalnega podjetja Ljubljana inž. Viktorja Pirnata pa je ta zima sploh nekaj izjemnega za zimsko službo.

»Pri tem ne mislim na nizke temperature, ki so se bližale minus dvajsetim stopinjam, marveč na tiste, ki se vrtijo okrog ničle. Če pada sneg, se ta čez dan topi, ponoči pa zmrzuje. To je za komunalne delavce najbolj zagatno,« je povedal.

Januarja je v dveh dneh padlo 63 centimetrov snega in tedaj je bilo celotno Komunalno podjetje na nogah. Zimsko službo so tako organizirali, da podnevi delajo predvsem dežurne ekipe, medtem ko ponoči pluzijo s polno paro. Pri tem jim je najtrši oreh prav občina Center. Dnevno pride in odide iz občine približno 40.000 ljudi, kar pomeni, da se vsi tako ali drugače pripeljejo in treba jim je omogočiti pot do njihovih delovnih mest. Včasih so pluzili podnevi in na vse mogoče načine opozarjali, da ne reče mo prosili, voznike osebnih avtomobilov, naj računajo na pluge in naj ne parkirajo v Centru v času, ko sneži. To, seveda, ni zaleglo in Komunalno podjetje je svoje delo postavilo na glavo, zlasti zato, da so podnevi lahko izkoristili le 40 odstotkov mehanizacije

in 60 odstotkov storilnosti njih, hovi delavcev. Gost promet, zastoji in parkirani avtomobili podnevi ovirajo zimsko službo. Tako zdaj delajo predvsem ponoči, kar sicer ni idealno, vendar je treba pomisliti tudi na ceno zimske službe, ki ni majhna.

Posebej zoprna je poledica in pri Komunalnem podjetju imajo pet posipalcev soli in peska, ki krožijo po Ljubljani tedaj, ko je potrebno. S soljo posipajo tranzitne ceste in ulice, po katerih vozijo mestni avtobusi. Stranske so deležne le posipavanja s peskom. Zanimivo je, da se varovalci okolja po svetu bojijo prevelikega posipavanja s soljo, ker le-ta ni brez stranskih učinkov, vendar pa za zdaj ne kaže drugega, kot da jo naprej uporabljajo ob poledicah, kajti led je prenevaren za promet, za pešce, za odtočne jaskše. Letos so jo porabili že 800 ton, kar še ni dokončna številka, saj smo šele sredi zime.

Skratka, zimsko službo pri Komunalnem podjetju Ljubljana se trudi, da bi promet v mestu tekel tekoče, seveda pa vse ne more vedno delati kot ura. Tako je bilo s smetmi precej nevarnosti, ker so jim zamrzovala vozila na naftni pogon in so smeti ostajale v smetnjakih. Organizirali so se tako, da so pri Komunalnem podjetju delali izmenično, sicer bi bilo preveč zastojev in negodovanja med občani. Ti pa so, kot ponavadi, najbolj kritični do tistega, kar jih živo prizadene. Tudi s pluzenjem ulic niso bili vsi zadovoljni, vendar je inž. Viktor Pirnat pri tem pripomnil, da vse ulice pač ne morejo biti tako gladke, kot je na primer Copova ulica.

No, kar zadeva pločnikov pa so bili pri Komunalnem podjetju tokrat presenečeni nad občani in delovnimi organizacijami, ki so hitro poskrbeli, da so pometli sneg pred svojimi pragmi. Če bi vedno vsak pometel najprej pred svojim pragom, bi bilo zares lepo v našem mestu in še kje drugje.

JURIJ POPOV

A. A.

PRESKRBA LJUBLJANE BREZ VEČJIH MOTENJ

Želimo kruh, ki bo bolje teknil

V torek, 22. januarja so se letos prvič sestali člani sveta za vprašanja preskrbe pri predsedstvu OK SZDL Ljubljana Center. Vabilu za udeležbo na seji so se odzvali tudi predstavniki DO, ki oskrbujejo ljubljanske potrošnike z osnovnimi živili: Mercator, Žito, Ljubljanske mlekarne in Nama. Predstavnik Emone, ki ima na območju občine Center najbolj razvejeno tovrstno trgovsko mrežo, ni bilo. Na dnevnem redu je bila razprava o osnutku programa za pospeševanje preskrbe Ljubljane s hrano in problematika cen.

Po programu naj bi Ljubljani tudi letos zagotovili osnovna živila, predvsem mleko in mlečne izdelke, sladkovodne in morske ribe, kunčje, ovčje in goveje meso, pšenico in zelenjavo.

Z dosedanjimi vlaganji v pospešeno kmetijsko proizvodnjo je bila preskrba Ljubljane v preteklosti zadovoljiva. Z nadaljevanjem vlaganj v pospeševanje kmetijstva tudi v letošnjem letu v Ljubljani ni pričakovati motenj na trgu s temi živili.

V razpravi sta predstavnik DO Žito in Ljubljanskih mlekarov govorila o problematiki oskrbe s kruhom in mlekom. Kruha je dovolj, potrošniki pa niso zadovoljni s kvaliteto. Zato so na seji predlagali, da naj delavci Žita, kljub težavam s kvaliteto moke, poskrbijo za boljši kruh, ponovno začno peči kilogramske štruce osnovnega kruha in še posebno skrb posvetijo dostavi v trgovine, kjer je na policah mnogokrat videti poškodovane kose kruha, kar je samo posledica malomarnega ravnanja med prevozom.

Glede poslovanja Ljubljanskih mlekarov so na seji menili, da bi potrošniki morali biti z njimi bolj natančno seznanjeni. Oskrba prebivalstva z mlekom in mlečnimi izdelki je tako pomembna, da proizvodnja in tehnološka problematika ter materialni položaj mlekarne ne sme biti samo stvar strokovnih in drugih forumov. Člani Sveta so menili, da je problematika Ljubljanskih mlekarov tako pereča, da zahteva širšo obravnavo in dolgoročne rešitve.

Predstavnik skupnosti za cene je opozoril, da še vedno niso objavljeni vsi predpisi, ki bi predvsem združenemu delu uokvirili njegovo odgovornost glede oblikovanja cen. V največ primerih je nenehna rast cen nerazumljiva. Mnogokrat je odraz drage proizvodnje. Tudi trgovina prepočasi, ali pa sploh še ne, razmišlja o boljšem poslovanju, temeljitejši racionalizaciji svojega poslovanja, predvsem pa, da bi potrošniku ponudila najcenejše izdelke.

V razpravi so tudi izrekli kritiko glede obveščanja javnosti pri spremembah cen, ki jih odobravajo izvršni organi družbenopolitičnih skupnosti. Predlagatelji spremembe (stanarine, komunalne storitve, elektrika, PTT, itd.), bi morali javnost pravočasno obvestiti o spremembi cene, organi, ki o tem izdajajo soglasje, pa bi morali s svojim sklepom tem organizacijam naložiti dolžnost, da o tem obvestijo javnost v javnih občilih. S tem bi preprečili marsikatero nejasnost in nezadovoljstvo med ljudmi.

V prihodnje se bo morala SZDL še posebej zavzeti za bolj aktivno delo svetov potrošnikov, ki je v mnogih primerih povsem zvođenelo. Zato bo tudi svet za vprašanje preskrbe pri OK SZDL moral v prihodnje usmeriti svojo aktivnost k ponovnemu aktiviranju in uspešnemu delovanju svetov potrošnikov.

M. Č.

SINDIKAT V BOJU S PADANJEM ŽIVLJENJSKEGA STANDARDA

Največ lahko storijo delavci sami

Ob upadanju življenjske ravni je nastalo vprašanje, kako se preživljajo številni delavci in občani, zlasti tisti z najnižjimi (zajamčenimi) osebnimi dohodki, pa tudi tisti z nizkimi pokojninami. Reševanja tega problema pa se doslej nismo lotevali najbolj sistemsko. Doslej je bilo podeljeno že precej socialne pomoči, vendar gre pri tem le za enkratno in ne trajno pomoč.

V delovnih organizacijah so povečali točke tistim delavcem, ki niso dosegali zajamčenega osebnega dohodka. Vendar pa tudi ta rešitev ni najboljša, ker pelje v uravnilovko.

Sindikalna organizacija si že vsa leta prizadeva, naj ne bi napovedovali realnega padca življenjskega standarda. Sindikati menijo, da tega ne bi smeli napovedovati vnaprej.

Vendar so ta prizadevanja obrodila doslej le malo sadov. Občine lahko namreč kaj malo naredijo, če je že v zvezni in republiški resoluciji zapisano, da se bo življenjska raven zniževala.

Sindikati imajo svoje instrumente za boj proti takšnemu položaju. Zlasti se morajo boriti, da bodo v delovnih organizacijah v občini realno določali cene svojih izdelkov

in ne le z namenom kompenziranja drugih podražitev. Takšna praksa pelje v začaran krog podražitev in do končne posledice – nadaljnega upadanja življenjske ravni. Drug instrument je boj za povečanje produktivnosti, ki zagotavlja večji dohodek. Sindikat se bori tudi proti veliki družbeni režiji, ki je že postala coka združenega dela. Sindikat na ravni mesta Ljubljane že dalj časa zahteva racionalizacijo samoupravnih interesnih skupnosti, kar pa za zdaj še nismo uresničili.

Največ pa lahko sindikat napravi z animiranjem vseh osnovnih organizacij, da se tvorno vključijo v poslovno politiko svojega delovnega